

5. 2. 2015

ID: 96934

Rozhovory s právníky roku

eFocus

„Bylo by dobré, kdyby i soudci nižších soudů našli odvahu a svá rozhodnutí diskutovali či zveřejňovali tak, aby soudní praxe nemusela se všemi problémy čekat až na sjednocující závěry dovolacího soudu,“ tvrdí Právník roku 2014 v kategorii Občanského práva Josef Vojtek z Nejvyššího soudu. Jak se na rekonstrukci s odstupem času dívají další vítězové? Proč si vybrali zrovna své obory a co je motivuje?

JUDr. Veronika Křestánová, Dr., soudkyně Městského soudu v Praze
Právník roku 2014 v kategorii Právo duševního vlastnictví

Na co jste v uplynulém roce profesně nejvíce hrdá?

„Ve vztahu k duševnímu vlastnictví, mi udělalo radost několik rozhodnutí na poli kolektivní správy, kde se odvolací soud ztotožnil s mým názorem v prvostupňovém rozhodnutí. Tyto kauzy zůstávají mimo zájem médií, ale v autorskoprávní soudní agendě tvoří vysoce převažující část a rozhodnutí mohou mít širší dopad. Jinak pro mě byl rok 2014 paradoxně odklonem od duševního vlastnictví. Souvisí to se změnou věcné příslušnosti soudů, krajské soudy již přestaly v prvním stupni rozhodovat ochrany osobnosti. Od ledna 2014 tak působím i v odvolacím senátu. Je sice specializován na spory ve věcech ochrany osobnosti, ale naprostou většinou sporů zatím tvoří klasická občanskoprávní agenda, nutno dodat ještě podle starého právní úpravy. V advokacii jsem se sice specializovala na autorské právo, ale věnovala jsem se soukromému právu i v mnohem větší šíři. Návrat ke klasice si tak opravdu užívám.“

Co jsou aktuální nejpálčivější problémy práva duševního vlastnictví (ať už u nás, tak na mezinárodní scéně)?

„Budu mluvit o autorském právu, tam je to - s nadsázkou řečeno- autorské právo samo, resp. jeho současný model. Jsem přesvědčena, že se musí alespoň v určitém směru významně změnit. Příčinnou nutné změny je bezesporu celosvětová síť Internet. A nejde jen o to, že autorské právo je stále postaveno na principu teritoriality. Je třeba i hledat nové modely ochrany oprávněných, zejména ekonomických zájmů nositelů práv, které budou prosaditelné, ale současně i spravedlivé z pohledu uživatelů. Myslím, že nás čekají změny především na poli náhradních odměn.“

A co Nový občanský zákoník?

„Nový občanský zákoník zatím stále vyvolává celou řadu otázek. Při přípravách bylo ambicí, alespoň jsem měla ten pocit, že by duševní vlastnictví mělo být vlastnictvím, ale ukazuje se, že to není tak jednoduché. Závazkové autorské právo má zásadní koncepční změnu již za sebou přes deset let, zde byl přelomový autorský zákon z roku 2000. Nový občanský zákoník ve značné míře smluvní úpravu licence převzal. Je zde tedy kontinuita, byť samozřejmě vznikají nové otázky spojené s aplikací obecné úpravy závazků.“

Jak vnímáte jako soudkyně očekávání spojená s výkladem nového soukromého práva?

„Očekávání jsou logická a jistě budou dříve, či z pohledu praxe spíše později naplněna. Přesto tam, kde lze překlenout výkladem, by se nemělo úspěchaně řešit novelizací.“

Proč jste si vybrala zaměření na autorské právo, a konkrétně na spornou agendu vybrala?

„Můj vztah k autorskému právu má stejně jako u řady kolegů příčinu ve vztahu ke kultuře a umění. Řada autorskoprávních právníků je buď v umění činná, nebo se v uměleckém prostředí nějak pohybuje. Každoročně se tento druh motivace potvrzuje u studentů, kteří u mě píšou diplomové práce. Když jsem se v roce 2010 po 18 letech v advokacii, kde jsem se na autorské právo specializoval, rozhodla pro odchod do justice, byla autorskoprávní agenda pro mě, ale i pro soud logickou volbou.“

Mgr. Tomáš Doležil, Ph.D., LL.M., Eur., advokát, společník z AK JŠK v Praze

Právník roku 2014 v kategorii Obchodní právo

Jak byste zhodnotil rok 2014 - na co jste profesně nejvíc hrdý?

„Rok 2014 byl pro mě rokem změn, protože jsem po létech opustil poněkud stereotypní svět

mezinárodních advokátních kanceláří a začal působit v JŠK jako partner. To mi otevřelo nové možnosti a příležitosti. Nejvíce hrdý jsem na to, že se našemu autorskému kolektivu podařilo dokončit a vydat rozsáhlý komentář k zákonu o obchodních korporacích (Wolters Kluwer). Rovněž jsem rád, že se nám s kolegy z redakční rady podařilo úspěšně začlenit časopis Jurisprudence pod křídla Právnické fakulty UK, což časopisu dalo nový rozměr, kvalitu a perspektivu.“

Co jsou aktuální nejpalcivější problémy “nového” soukromého práva? A objevují se některé problémy i toho “starého”?

„Jsem primárně transakční právník, který právo vnímá jako jakési pozadí při hledání konkrétního, komerčně přijatelného a obecně smysluplného řešení pro klienta. V tomhle ohledu příliš nerozlišuji mezi právem „starým“ a „novým“. Samozřejmě podle „starého“ práva byla většina věcí usazených a řešení byla zřejmá. U „nového“ práva tomu tak není, což zvyšuje náklady stran a míru rizika. Odhaduji, že se v budoucnu dočkáme nejednoho překvapení.

Nicméně jako největší problém „nového“ práva vnímám především lidský faktor. Stále totiž zaměňujeme zákon s právem a utápíme se v technikáliích a margináliích. Pro stromy často nevidíme les. „Nové“ civilní právo by si uprostřed druhé dekády 21. století podle mne zasloužilo kvalitnější diskurz v obou hlavních významech tohoto pojmu.“

Proč jste si zaměření na obchodní právo vybral? Co se Vám na tomto oboru nejvíce "líbí"?

„Jako všechno i tento výběr byl dílem náhody a štěstí. Nikdy jsem neměl ambici provozovat klasickou advokacii, ale lákalo mě mezinárodní prostředí, práce v cizích jazycích, apod. Začal jsem pracovat primárně pro německy mluvící klientelu, a to především v korporátní oblasti. Postupně se k tomu přidala transakční práce (fúze a akvizice), anglosaský svět, přeshraniční aspekty, private equity... Na transakcích mám rád jejich specifickou dynamiku a s tím spojené rituály. Na první pohled jsou si všechny akvizice podobné, přičemž pravdou je, že každá z nich je úplně jiná. Liší se povahou stran a ostatních poradců, okolnostmi, za kterých se odehrává, časováním, strukturou, oborem cílové společnosti, financováním, apod.“

Jak vnímáte aktuální spory kolem novelizačních snah nového soukromého práva? A “dojde” podle Vás i na ZOK?

„Aktuální spory o novelizaci „nového“ civilního práva jsou poněkud frustrující. Důvod mého pocitu plyne myslím z odpovědi na druhou otázku. Novelizační návrhy (kromě toho, že jsou předčasné) a reakce na ně vykazují na můj vkus stále hodně „osobních“ znaků, což nalézání správných a trvalých řešení nepomáhá. Pokud přepřáhnete vůz před koně, daleko se nedostanete. S kolegy v kanceláři aktivně podporujeme komunitní portál obczan.cz a snažíme se i touto cestou přispět k věcné diskuzi nad novou právní úpravou a jejími problémy. Mám za to, že je poctivé, problémy nejprve uchopit a teprve potom hledat případná legislativní řešení.

Je nepochybné, že dříve či později dojde ke změnám obou hlavních právních předpisů. Přeji si, aby se tak stalo s pokorou a respektem k jejich stávající koncepci.“

JUDr. Josef Donát, LL.M., advokát, partner Rowan Legal v Praze

Právník roku 2014 v kategorii Právo IT

Jak byste zhodnotil rok 2014 - na co jste profesně nejvíc hrdý?

„Rok 2014 byl plný nového občanského zákoníku a klienti se učili v něm žít. Snažili jsme se podpořit je v adaptaci na tyto zcela nové podmínky a vedle toho jsme dokázali realizovat celou řadu projektů, které naši kanceláři již po páté v řadě přinesly titul Právnická firma roku v oblasti práva informačních technologií, na což jsem samozřejmě náležitě hrdý. Není vůči klientům fér vyzdvihovat jen několik málo projektů, když i malá, relativně bezvýznamná smlouva v nás může vyvolat ten správný pocit, že jsme pro naše klienty tou nejlepší přidanou hodnotou.“

Co jsou aktuální nejpalčivější problémy práva IT?

„V mnoha ohledech je palčivost vyvolána jen společenskou poptávkou či aktuálními mediálními kauzami, než aby to byl právně zajímavý problém, i když třeba v případě kybernetické bezpečnosti je palčivost rozhodně na místě. Digitalizace lidského života postupuje nezadržitelně dál a je správné, že právní regulace se snaží držet krok, i když je to mnohdy velmi obtížné. Z mého pohledu je nejpodstatnější lidská hloupost, nevědomost či lehkovážnost - ty uživatele informačních technologií přivádí do komplikací, které se pak právo pokouší (někdy zbytečně násilně) řešit. Neříkám, že si hackerské útoky nezasluhují potrestání, ale to, co lidé se svými telefony či počítači jsou schopni dobrovolně dělat, si někdy říká o zavedení tělesných trestů za hloupost.“

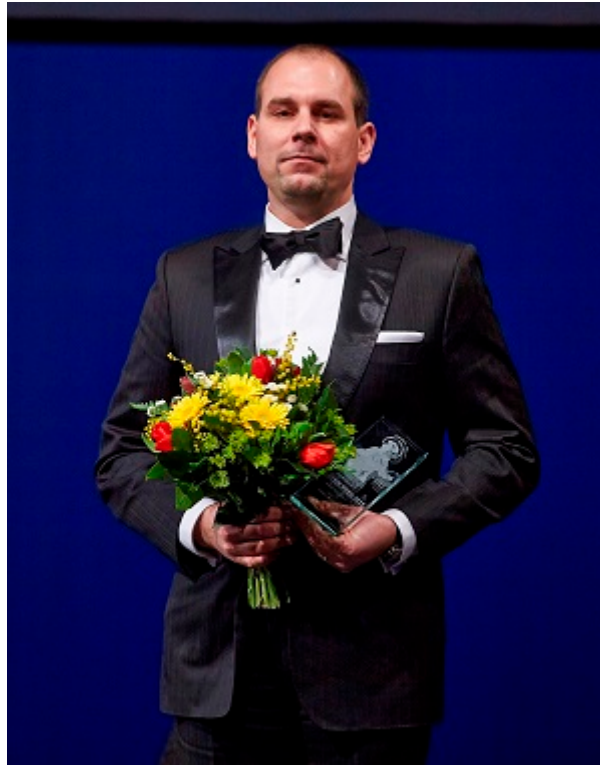
Proč jste si zaměřením na právo IT vybral?

„Věci, které mě baví, mi obvykle jdou rychleji a snáze, takže jsem šel cestou nejmenšího odporu a nesnažil se přesvědčit sám sebe, že korporát mě určitě jednou začne bavit taky. Jen každý večer doufám, že nenastane nějaký totální blackout či jiný konec digitálního světa.“

Kdybyste mohl dát jednu radu začínajícímu právníku v tomto oboru, jaká by to byla?

„Poradil bych, že stačí zdravý rozum a touha chápat, přemýšlet a vymýšlet. IT není ničím obzvlášť specifické od jiných technických oblastí. Právníci v ICT oblasti někdy totiž fungují jako „překladatelé“ mezi IT odborníky a laiky, aby dokázali společně dlouhodobě fungovat. Právní služby se komoditizují, což přináší tlak na cenu a efektivitu, i proto v budoucnu bude určitě výhodou mít detailní znalost jak o právních aspektech, tak o odborně technických oblastech problému, tj. spojení právního a neprávního vzdělání bude čím dál tím větší přidanou hodnotou.“

JUDr. Tomáš Durdík, soudce Městského soudu v Praze
Právník roku 2014 v kategorii Pro bono

Jak byste zhodnotil rok 2014 - na co jste profesně nejvíce hrdý?

„Vlastního profesního uspokojení docházím skrze vědomí, že i po téměř jedenácti letech každodenní soudní praxe má pro mě trestní právo stále své kouzlo, díky kterému se má práce pro mě nestává pouhou všední rutinou. Rok 2014 přinesl celou řadu zajímavých kauz, které ve mně vyvolávaly profesní zaujetí a současně kladly i nemalé nároky na odborné dovednosti a potřebu stálého sebevzdělávání. Mohu-li být v uplynulém roce na něco profesně hrdý, pak zejména na to, že mi má práce v justici, doplněná o těsný kontakt s oběťmi trestných činů v rámci mého působení v Bílém kruhu bezpečí, stále dává jasný smysl a současně mi přináší pocit vlastního uspokojení. A pokud snad jde o konkrétní reflexi uplynulého roku, pak alespoň jeden bod za všechny. Jsem velmi rád, že se nám v prvním pololetí roku 2014 s kolegou Mgr. Janem Kadlecem podařilo prostřednictvím Justiční akademie zprostředkovat celé řadě soudců okresních a krajských soudů informace o nově zakotvených právech obětí trestných činů.“

Kombinace ocenění Pro bono a trestního práva, na které se ve své rozhodovací praxi zaměřujete, je vcelku neobvyklá. Jak konkrétně tedy „pomáháte“?

„Již od roku 2002 se alespoň jedenkrát v měsíci na dobu nejméně tří hodin ze mě namísto soudce stává dobrovolný právní poradce Bílého kruhu bezpečí, což je organizace poskytující právní, psychosociální a další odbornou pomoc obětem kriminality, jakož i osobám jim blízkým, včetně pozůstalých. V rámci poradenského procesu, který je bezplatný, se s přítomným psychologem vždy snažíme diskrétně a nestranně reagovat na konkrétní potřeby klienta, pomoci mu při hledání vhodných strategií a zároveň se pokusit o znovuoživení jeho pocitu bezpečí, a to s přihlédnutím k charakteru trestného činu, jehož se stal faktickou obětí, jakož i aktuálnímu způsobu jeho řešení. Z hlediska práva přitom konkrétní konzultace zpravidla obnáší jednak srozumitelné zorientování klienta v jeho zákonem garantovaných právech oběti a poškozeného, a jednak vysvětlení konkrétního způsobu jejich faktického uplatnění v rámci trestního řízení. Je-li toho třeba, informujeme klienta o navazujících službách, popř. mu tyto služby přímo zprostředkujeme. Odborné zkušenosti a znalosti získané při poradenském procesu se následně snažím využít mimo jiné i v rámci přednáškové a publikační činnosti, stejně jako při účasti Bílého kruhu bezpečí na nejrůznějších legislativních

podnětech a dalších iniciativách, jejichž hlavním cílem je zkvalitnění postavení a práv obětí trestných činů.“

Jak jsou na tom s přístupem k Pro bono Vaši kolegové soudci?

„Odborné pomoci obětem trestných činů se v rámci dobrovolné poradenské činnosti Bílého kruhu bezpečí věnuje celá řada soudců, státních zástupců a advokátů, a to vždy ve svém volném čase a bez nároku na jakoukoliv odměnu. Je velmi zajímavé a potěšující zároveň, že jedněmi z těch, kteří se k myšlence dobrovolnictví aktivně hlásí, a to zejména při zakládání nových regionálních poraden Bílého kruhu bezpečí nebo jejich personální obměně, jsou v nemalé míře právě kolegové soudci a státní zástupci.“

Je pro Vás práce soudce naplňující? Co Vás nejvíce motivuje? A máte nějakou „vysněnou“ kauzu?

„Byť to může znít jako klišé, vnímám soudcovskou profesi jako určité poslání mající svůj hlubší smysl. Snaha zjistit skutečný stav věci v kombinaci s originalitou každé jednotlivé kauzy a každodenním kontaktem s lidmi činí moji práci nejen velmi atraktivní, ale i obohacující a jistým způsobem tvůrčí. Jako motivující faktor pak spolehlivě funguje jednak touha přijít řešené věci takříkajíc na kloub, proniknout do její samotné podstaty, stejně jako snaha nalézt její spravedlivé řešení, resp. takové řešení, které je v souladu s právem a současně jej lze v širším kontextu považovat za spravedlivé. Byť je soudní jednání často srovnáváno s divadelní hrou, kde má každý protagonista svoji jasnou a předem danou roli, nemám osobně žádný vysněný případ, ve kterém bych si tu svoji roli rád zahrál. Ostatně platí, že za každou trestní kauzou se zpravidla skrývá tu více, tu méně lidského neštěstí, bolesti a utrpení, a to nejen na straně obětí a jejich nejbližšího okolí, ale často i na straně nejbližších členů rodiny pachatele, kteří se sami ničeho špatného nedopustili, stejně jako osob, které si v rámci mediálně sledovaných kauz na vlastní kůži prošly martyriem trestního řízení, v jehož závěru byly sice zproštěny viny, nikoli však stigma delikventa v očích velké části veřejnosti. Proto tedy může být vysněnou kauzou snad jen ta, která vůbec není, neboť pak není pocit vlastní profesní seberealizace a uspokojení vykoupen strastmi kohokoli jiného.“

JUDr. Petr Vojtek, soudce Nejvyššího soudu

Právník roku 2014 v kategorii Občanské právo

Jak byste zhodnotil rok 2014 - na co jste profesně nejvíc hrdý?

„Nepochybně na Metodiku Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví podle § 2958 občanského zákoníku, která má ambici stát se reálným naplněním zákonem stanoveného principu slušnosti coby jediného výslovného kritéria pro určení výše náhrady. Práce spojená s vytvořením této pomůcky, již bude moci ke spravedlivému a proporcionálnímu finančnímu ohodnocení vytrpěné bolesti a trvalých zdravotních následků využít jak justice, tak i jiné subjekty v mimosoudní sféře, mi zabrala spoustu času a odčerpala mnoho sil a nervů. Přinesla mi ovšem nesmírné obohacení odborné i lidské a jsem hrdý na všechny, kdo se na vytvoření tohoto unikátního systému podíleli. Nesmírně zajímavá přitom byla odborná setkání s jinými profesemi, zejména se zástupci pojistitelů, s akademickými pracovníky, s advokáty a lékaři. Za přínosnou považuji i lektorskou účast na rekodifikačních školeních Justiční akademie, kde mě těšily debaty se soudci i jejich vstřícný přístup ke zvládnutí problémů plynoucích z nové úpravy občanského práva. Za úspěch mám i to, že jsem se mohl podílet na jedné z pasáží komentáře nového občanského zákoníku u nakladatelství Wolters Kluwer.“

Co jsou aktuální nejpálčivější problémy “nového” soukromého práva? A objevují se některé problémy i toho “starého”?

„Dovoluji si to hodnotit jen ve své relativně úzké specializaci. Určitě tedy bude pro všechny oříškem nová úprava náhrady nemajetkové újmy, a to nejen na zdraví, a dále jistě i některé nové typy odpovědnosti (škoda způsobená věcí, zvířetem, apod.). Problémy nejspíše přinese odlišné pojetí zavinění, které se náhle odloučilo od definic trestního i pracovního práva. Pochybnosti mám například o možnostech a způsobech řešení škody spočívající ve vzniku dluhu (§ 2952 věta druhá občanského zákoníku) a o požadavku, aby v rámci náhrady za ztrátu na výdělku bylo přihlíženo ke zvýšení potřeb poškozeného (§ 2963 odst. 1 věta druhá občanského zákoníku). Zaznamenal jsem pak velké rozpaky odborníků na medicínské právo nad neprovázaností úpravy některých práv na ochranu duševní a tělesné integrity s úpravou zdravotnických služeb ve zvláštním zákoně. Jistě se objeví další otázky, které nikdo nedokáže předem odhadnout. Stará úprava pak podle přechodných ustanovení ještě nějakou dobu přetrvá, proto se nutně budou řešit i sporné dosavadní problémy, například

záležitosti náhrady nákladů léčení, výše škody na ojetých vozidlech, apod.“

Proč jste si zaměření na občanské právo, a konkrétně na problematiku náhrady škody vybral?

„Náhrada škody mě potkala možná trochu náhodou, neboť krátce po svém příchodu na Nejvyšší soud jsem byl zařazen do senátu specializovaného právě na tuto agendu a už jsem u ní zůstal. Protože jsem v počátcích u okresního soudu působil několik let jako trestní soudce, měl jsem s náhradou škody jistou zkušenost z adhezního řízení a musím říct, že i jako studentovi práv mi byla tato materie sympatická, na rozdíl například od finančního či správního práva. Těžko vysvětlit, proč a jak tato sympatie vznikla či na jakém základě je založena, v každém případě je už nyní zcela nedílnou součástí mého života.“

Jak vnímáte jako soudce Nejvyššího soudu očekávání spojená s výkladem NOZ?

„Já v této souvislosti očekávám především ohromnou práci a úsilí, které bude třeba vyvinout, aby se ustálil výklad nových institutů a aby mohla být řeč o použitelné judikatuře. Nejvyšší soud stojí na vrcholku pyramidy obecného soudnictví a řada věcí k němu doputuje teprve s jistým zpožděním. Bylo by proto dobré, kdyby i soudci nižších soudů našli odvahu a svá rozhodnutí diskutovali či zveřejňovali tak, aby soudní praxe nemusela se všemi problémy čekat až na sjednocující závěry dovolacího soudu.“

prof. JUDr. Petr Průcha, CSc., soudce Nejvyššího správního soudu Právník roku 2014 v kategorii Správní právo

Jak byste zhodnotil rok 2014 - na co jste profesně nejvíc hrdý?

„Myslím, že to byl rok jako každý jiný, a nebyl ničím mimořádným výjimečný. Pro mne byl naplněn každodenní prací na soudu i na fakultě, s pocitem, že na svoji práci a vše, co bych při ní chtěl stihnout, bych potřeboval více času.“

A na co jste tedy obecně profesně nejvíce hrdý?

„Na soudu pracuje řada mladých kolegů v pozici asistentů soudce, a bez ohledu na to, na které z právnických fakult studovali, si vedou velmi dobře. Jsem tedy hrdý na to, že se u nás správní právo učí tak, že absolventy kvalitně připraví pro praxi, a ti v ní potom plně obstojí a mají chuť se dále profesně rozvíjet.“

Co jsou aktuální nejpálčivější problémy správního práva ?

„Správní právo u nás dosud, od počátku devadesátých let, prochází permanentní reformou, a má mnohé pozitivní za sebou. Jeho dílčí optimalizační změny potom budou jevem spíše trvalým. Pokud jde o zásadnější změny ve správním právu, k nim v současné době patří zejména tzv. služební zákon, a dále nové legislativní pojetí správního trestání. Služební zákon byl před nedávnem přijat, a u něho jsou nejbližší očekávání spjata s tím, jak jej posoudí Ústavní soud. U správního trestání je situace jiná, tam je jeho nová koncepce stále ještě předmětem jeho legislativního dopracování, a postupné odklady, k nimž dochází již více let, nepochybně věci neprospívají.“

Proč jste si zaměření na správní právo vybral?

„Tuto volbu jsem učinil v závěru svého studia, kdy se mi jako „pomocné vědecké síle“ na katedře naskytla možnost nastoupit do pracovního poměru fakultě na místo asistenta. Obor mě zaujal obsahově, a také povahou a přehledností jeho základního „řádu“, namířeného na předepisování podmínek chování, a kontroly nad jejich dodržováním. Za zajímavou na správním právu považuji zejména jeho vnitřní rozmanitost, a to v těsném spojení s jeho vnitřně sjednocujícími instituty a vzájemnými vazbami.“

Je pro Vás i po více než deseti letech práce na Nejvyšším správním soudu naplňující? Co Vás nejvíce motivuje? A máte nějakou “vysněnou” kauzu ?

„Práce na Nejvyšším správním soudu je pro mě jistě naplňující - a to již pro její samotný obsah, jinak bych u ní tak dlouho nevydržel. Navíc v mém případě, kdy souběžně působím také pedagogicky, je pro mě inspirací a přínosem pro práci se studenty, a zase naopak, poznatky z práce pro fakultu jsou pro mě přínosné v udržování a prohlubování vlastního odborného rozhledu potřebného i pro souzení. Vysněnou kauzu nemám. Už proto, že snění často překračuje meze reality. Nicméně občas si připouštím myšlenku, že nejlépe na tom bude z pohledu správního soudnictví společnost tehdy, až bude správní soudnictví řešit skutečně jen zcela mimořádné případy, výjimečné svojí neobvyklostí či novostí. To by bylo možné za situace, kdy by se v činnosti veřejné správy natolik prosadil vliv judikatury správních soudů, že by adresáty správních aktů byl jejich dopad vnímán převážně nejen jako spravedlivý, ale také jako správný. A to je zřejmě prozatím právě patrně spíše z oblasti snění. „

Další rozhovory a zajímavosti z desátého ročníku Právníka roku naleznete v únorovém vydání EPRAVO.CZ Digital, které vychází již ve středu 18. 2. 2015

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #12: Skrytá slabina úspěchu: zakladatelský paradox v řízení bohatství](#)
- [Prémiový rezidenční komplex Bakers Court přináší na realitní trh komfortní bydlení s 5* službami](#)
- [ESG Simple jako praktická opora pro ESG reporting malých a středních podniků](#)

- [Partner BBH Tomáš Sedláček obdržel prestižní ocenění „Lawyer of the Year“ na IFLR Europe Awards 2026 v Londýně](#)
- [LEAGLE.ONE: Kdo pomůže dětem vybrat správnou cestu, když dnešní profese zítra nemusí existovat?](#)
- [Jindřich Fuka novým advokátem Aegis Law](#)
- [LEAGLE.ONE: Advokacie po nástupu AI: Kdo se přizpůsobí, získá náskok. Kdo ne, může zůstat pozadu](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Český Deloitte Legal posiluje: Jiřina Procházková jmenována CE partnerkou](#)
- [V lednu přišel šok. Ze seznamu zmizely tisíce soudních překladatelů](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #11: Mezigenerační převod majetku: Největší chyba je neudělat nic](#)